

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Oláh Lajos:

"TETSZÉK A SZENTLÉLEKNEK ÉS NÉKÜNK"

Acta 15:28

Egyik csodálatosan szép mondata a Szentírásnak. Pünkösöd után legszebb törekvése lehet egy keresztyénnek: Úgy élni, hogy ezt az örömet megismerhesse. Mert minden embernek a Szentlélekkel létrejött, vagy létre nem jött kapcsolata dönti el a sorsát.

A pogányokból lett keresztyéneknek ez nyitott kaput a gyülekezetek felé: *"Vették a Szentlelket, miképpen mi is"* (Acta 10:44-48).

Kezdetben rendben volt minden. Isten a maga Lelkét lehelte az emberbe és lett az ember Isten képmása (1Móz 2:17). Amíg engedetlenségbe nem esett. A halálnak halála elsősorban ezt jelenti: *"Ne maradjon az én lelkem az emberben"* (1Móz 6:3). Az özönvíz eláradását ezzel indokolja a Szentírás: *"Tekinte azért Isten a földre és íme meg vala romolva, mert minden test megrontotta vala az ő útát a Földön"* (1Móz 6:12).

Az özönvíz után kiválságos, kiválasztott személyek Isten Lelke által tettek nagy dolgokat. Gedeon, Illés,

Elizeus, Dániel. Jézus Urunk is ezzel igazolja Messiás voltát: *"Az Úrnak Lelke van énrajtam..."* (Lk 4:18).

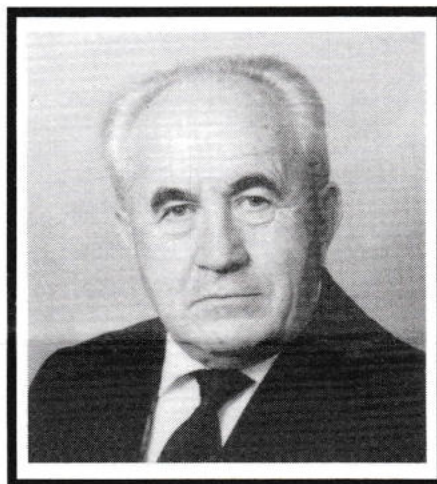
Nem lehet embernek nagyobb öröme ezen a földön, mint a Szentlélek által való öröm (Róm 14:18). Kár, hogy olyan sok a zavar és olyan kevés a tiszta ismeret ebben a kérdésben.

Amit a Szentlélekkel kapcsolatban feltétlenül tudni kell: a kegyelem korszakában, amelyben ma élünk, Isten adja személyválogatás nélkül annak, aki kéri (Lk 11:9-13). Akik engednek néki (Acta 5:32). Rendkívüli tettekre képesít (Mk 16:15-18). *Haszonra adatik a Lélek* (1Kor 12:7). *Mindenek ékesen és jó renddel legyenek* (1Kor 14:40). *Amik csak jóhírűek* (Fil 4:8).

Nem kerülhetjük meg a feleletet erre a kérdésre: *Vettetek-e Szentlelket miután - vagy mielőtt - megkeresztelkedtetek?* (Acta 19:2). De ezt sem, hogy tetszik-e a Szentléleknek, ami nekünk tetszik.

A Bibliában vannak feljegyezve esetek, amelyek megmutatják mennyire fontos, hogy az Istennek velünk közölt Lelkét megbecsüljük. Saul király engedetlen lett az Úr iránt. Noha vette az Úrnak Lelkét és prófétált is (1Sám 10:10-13). Félre tette az Úr (1Sám 13:13-14).

Dávid is vétkezett. De bűnbánati imájában azért könyörög: *"A te Szentlelkedet ne vedd el entőlem!"* (Zsolt 51:9,15). Az Úr megbocsátott. A korinthusiak a Léleknek minden ajándékával dicsekedhettek. De tanulni nem akartak, súlyos bűnököt elkövettek. Pál apostol szigorúan feddi őket (1Kor 14:20). A galáciabeliek test szerint kívánták folytatni azt, amit Lélek szerint kezdtek el (Gal 3:13). Pál figyelmezteti őket, hogy elszakadtak a Krisztustól (5:4).

Úgy kell ügyelni mindennapi életünkre, mint akik tudjuk, hogy testünk a Szentlélek temploma. Aki megrontja az Istennek templomát, megrontja azt az Isten. Úgy kell élnünk, hogy szívünkben ott lehessen ez az érzés, elménkben ez a gondolat: *Tetszék a Szentléleknek és nekünk.*

* **Oláh Lajos:** *Ihletett írások; Versek, igehirdetések; hely és dátum nélkül; 28. oldal.*

A TARTALOMBÓL

English Section — page 8.

Megemlékezés Oláh Lajosról

Meghívó a Közgyűlésre

Anyáknap, mennybemeneteli és pünkösdi írások

Palm Bay-i beszámoló

A Szentföldön jártunk

Gyülekezeti hírek: Torontó,

Cleveland, New York

Az Úrnak jószágát éneklek (4)

Alapítva 1908-ban

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:
Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid and Entered at
Wyandotte, MI and additional Mailing Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Oláh Lajos, Kulcsár Sándor, Haló Barna

Our address on the internet:
<http://members.aol.com/evhironok>
E-mail address: evhironok@aol.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (313)284-7107

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. LAJOS OLÁH ✕
36 Yorkshire Rd., Scarborough, Ont. M1K 3B6
Canada / Tel.: (416)752-2788

Alelnök / Vicepresident:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street, New York, NY 10021
Tel.: (212)288-0258

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:

REV. DR. ALEXANDER S. HÁRASZTI ✕
6608 Morning Dove Place
Jonesboro, GA 30236
Tel.: (770)471-4183; Fax.: (770)478-9569

Főtitkár / General Secretary:

BARNABAS J. HALÓ
655 Park Ave. New York, NY 10021-5937
Tel.: (212)744-4742

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave., Chicago, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E. Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-7727

Bethesda Otthon igazgatója:

ROBERT H. HARLOW
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407)723-3288

International Minute Press, Southgate, MI

A szerkesztő rovata

Az Úr előre tudja dolgaikat. Mi csak utólag. Nincs ebben semmi különös, mindig is így volt és lesz ezután is. Mégis megdöbönt, amikor egy-egy apróságból rájövünk, hogy Ő ott volt, benne volt formálódó dolgaikban, semmi sem történt "véletlenül".

Vezércikkünket nem kegyeletből választottam. Oláh testvér írta a januári vezércikket, tehát a dolgok megszokott rendje szerint most még nem került volna rá a sor. Mégis így történt. Halála előtt két nappal föl hívtam telefonon. Azt mondta ő is hívott délelőtt. Miután elmondta, hogy ő miért kerestem, én is elmondtam, hogy a májusi vezércikknek a könyvéből választottam egy írást. (Persze, ha addig jobbat nem találok - mondtam neki. Ő mindig értette, legtöbbször ő kezdeményezte a tréfát.) Megbeszéltük, hogy ha nem szól vissza még azon a héten, akkor változtatás nélkül közlöm a cikkét, úgy, ahogy a könyvében áll. Nem szólt vissza. Így tetszett hát a Szentléleknek és nekünk is, hogy ez a cikk legyen e hónapban az első oldalon. Akkor még nem tudtam, hogy miért nem sikerült a korábban ide szánt írás megszerzése. És persze azt sem tudtam, hogy újra egy fekete keretcs kép is kerül majd a vezércikk mellé.

Az Úr még mást is tud előre. Bennünket is érintő, személyes és közösségi jellegű dolgaikat is. Svan, amit megjelent előre. De megértjük-e jelzéseit? Legtöbbször csak utólag ismerjük fel keze vonását, néha nehezen elfogadható, ám mégis javunkat munkáló cselekedeteit.

Oláh testvér az Evangeliumi Hírnök Szerkesztőségi Bizottságának a tagja volt 1991. márciusától (az Evangeliumi Hírnök és az A Kürt egyesülésétől) kezdve. Ez a cím néha semmit sem jelent. Az ő

részéről azonban mindig volt érdeklődés a lap iránt. Tanácsot adott, véleményt nyilvánítt. Jó munkatárs volt. (Barátomnak nem mondhatom a különbség miatt, hiszen apám barátja volt.) Ismeretségünk igazán akkor kezdődött, amikor 1982. októberében meghívtam a Torontói Gyülekezetbe, evangélizálni. Ez csak az első alkalom volt, melyet több hasonló követett. Én akkor még fiatal ember voltam, ő magyarországi és kanadai missziós tapasztalatokkal bőven rendelkező neves missziómunkás. Akkor kértem először arra, hogy írja le élményeit, egyedülálló élet tapasztalatait.

Tulajdonképpen szeretett írni. (Persze, legjobban beszélni szeretett és tudott.) Ihletett Írások című könyvét 1992. novemberében dedikálta nekem. Úgy tudom, azóta is írt. Remélem, nem vitte el magával azt a sok storyt, emléket, fölismerést, amivel megajándékozta őt az Úr szolgáló élete során. Ha maradtak íróasztalában még meg nem jelent írásai, szeretnénk mi is olvasni azokat.

Tartjuk a kapcsolatot - ez volt az utolsó mondata, amit a telefonba mondott. Szívesen tartanánk...

Lelkipászorok nem csak jönnek hozzánk, mi is *hazalátogatunk néha*. Zeffer Béla testvér otthon járt az elmúlt hetekben, Novák József testvér a napokban érkezik vissza magyarországi útjáról, Cserepka János testvér és felesége pedig április végén utazik haza. Kérték, hogy imádkozunk értük - tegyük is meg! Legyen áldás Cserepka testvérék útján, szolgálatán.

Keresse meg lapunkat az Interneten és mondjon véleményt róla. Ha nem kapok megfelelő "mennyeiségű" észrevételt, lényegesen redukálni fogom az "elektronikus" lapunk méreteit. (HAG)

YOU ARE INVITED TO THE 91th CONVENTION OF THE
HUNGARIAN BAPTIST CONVENTION OF NORTH AMERICA
RAMA, ONTARIO, CANADA, JULY 3-5, 1998.

Meghívó a 91. Közgyűlésre

"... szeretettel szolgálatok egymásnak..."

Szeretettel meghívjuk az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 91.
Közgyűlésére, melyet a Tábori Konferenciával együtt rendezünk meg
Rama, Ontarióban, július 3-tól 5-ig.

A pontos költségek a júniusi számban lesznek megtalálhatók a részletes programmal együtt. Lehetőleg előzetes jelentkezést kérünk a torontói lelkipászor testvér címére. Aki tud, hozzon sátrat. Ágyneműt és tisztálkodási eszközöket mindenki hozzon magával. Aki hotelben kíván megszállni, idejében jelezze, ugyancsak Dan László lelkipászor testvérnél - levélben, vagy telefonon. Levél cím: Rev. Laszlo Dan

43 Yorkshire Rd. / Scarborough, Ontario, / M1K 3B7, Canada.

Telefon: (416)752-1687. Tábor telefonja: (705)326-6965.

Mindenkit szeretettel várunk és kérjük, mindannyian imádságos lelkülettel készüljünk. Szeretettel: a Torontói gyülekezet.

Did you see our WEB SITE on the Internet lately? <http://members.aol.com/evhironok>

Evangeliumi Hírnök az Interneten - Láttá már? <http://members.aol.com/evhironok>

Cselekedd és úgy tanítsd a törvényt!

Máté 5:17-20

Kedves édesanyák és édesapák! Nagy kiváltság, hogy szülők lehetünk. Ajándék. Még véletlenül se a felelősségünkről és a kötelességünkről való gondoskodással kezdjük. Én boldog vagyok, hogy apa lehetek. Rendkívüli megtiszteltetés ez a legmagasabb főrúmról, fentről. A hála mértéke már-már némává teszi az embert.

És most tanítsuk a törvényt! Előbb az emberit, aztán az istenit, és végül Krisztus törvényét. De értsük meg, hogy nekünk mint megigazitott embereknek kell megélnünk a törvényt, hogy az példaként hasson. Egyébként csak külső szabályokat erőltetünk gyermekeinkre. Cselekedni csak a hit alapján lehet.

Könyörögjünk tetteink és szavaink egységéért, gyermekeink hitre jutásáért!

Háló Gyula, (Áhítat)

Miért csak ma?

Anyák napján minden szívben szeretet van, öröm.

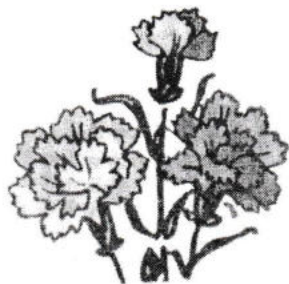
És én most a gyermekfejem éppen azon töröm: miért csak ma? Egész évben miért hiányzik ez?

Igazán örülni az tud, ki örömet szerez.

Azért én most megfogadom: máskor sem teszek mást, anyukám, mindig szeretlek! Meg is tartom, meglásd.

Almási Mihályné

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat!

MÁJUS

Kellene már és lehetne menni, vinni a Jóhírt.

Ha tudjuk, tudja meg más is, hogy él az Úr, Jézus föltámadott. Lehetne és már kellene menni! Ámde erőnk nincs.

Jöjj hát el hozzánk pünkösti Lélek!

Herjeczki Géza

Fölmegyek az én Atyámhoz!

János 20:16-18

Az Úr Jézus mennybemenetele nem érthette váratlanul a tanítványokat. Halála előtt búcsúbeszédében már szólt erről, és feltámadása után negyven napon át szólt a mennyek országának titkairól. Ennek ellenére a tanítványok Izrael országának helyreállítására gondoltak. Jézus szerint nem a tanítványok dolga ez, van, ami ennél fontosabb. El ne menjenek Jeruzsálemből, várják be az Atya ígéretét, amit már hallottak tőle, hogy eljő hozzájuk a Szentlélek és az Ő ereje által tanúi lesznek Jeruzsálemtől kezdve a föld végső határáig.

Milyen kiváltság a jól végzett munka után a küldöttnek visszatérni a Küldőhöz! Most Krisztus az Atya jobbán esedezik érettünk. Készíti mennyei lakásunkat, mert azt akarja, hogy tanítványai is oda kerüljenek, ahol Ő van. Ha ígéreteit hittel fogadjuk, akkor nem szégyenülünk meg, mert hű az, aki ígéretet tett. - Áldjuk mennyben lévő Urunkat, és hozzá vágyó lélekkel készüljünk fogadására!

Hargas Gyula, (Áhítat)

A SZENTLÉLEK TEMPLOMA

1 Korintus 3:16-17

Jelzett ígénkben Isten templomáról, a Krisztus testéről van szó, amelynek tagjaiban az Isten Szentlelke lakozik. Isten templomának, a Szentlélek lakóhelyének megrontása nem marad bűntetlenül. Ezért nagyon fontos, hogy mit jelent számunkra a gyülekezet, mennyire igyekszünk arra, hogy az szent és tiszta maradjon. A gyülekezet tagjainak viselkedése, életmódja a gyülekezeten kívül, a társadalomban: az iskolában, a munkahelyen, a piacon elárulja, milyen hatással van rá az Isten szentség iránti igénye.

Szeresd a gyülekezetet, ahova a Szentlélek beplántált! Ne terjessz a gyülekezetről és annak tagjairól rossz híreket! A gyülekezet az Isten Szentlelkének lakóhelye. Nagyon drága, becses az Úr Jézus Krisztus számára, mert "Krisztus is szeretete az egyházat és önmagát adta érte" (Ef 5:25). A gyülekezet tisztasága érdekében le kell mondani saját önző, testi vágyaink kielégítéséről.

- Uram, köszönöm a gyülekezetet, ahová helyeztél. Segíts, hogy a magam életmódjával hozzájáruljak szentségéhez és tisztaságához!

Vadász János, (Áhítat)

Fehér temetés pünkösdkor

Néhány hete kezembe került első Bibliám, amit még gyermekkoromban kaptam. Ahogy nézegettem a sok aláhúzott igét, egy-egy élményt juttatott eszembe. A szívemet újból megragadta a Róma 6,4: "Eltemettük tehát vele együtt ... hogy mi is új életben járjunk."

Visszaemlékezem életem első igazi pünkösdjére, amikor 22-en nyilvánosan megvallottuk, hogy meghaltunk a bűnnek és örömmel zengett az ének: "...mily boldogság, hogy a szívem már az Úr Jézusé!"

Az azóta eltelt időben az Úr megtartó hatalmában és vezetésében gyönyörködöm. Erre az alkalomra emlékezve most:

*"...oltár készül,
hozzá követ az utamról szedek.
Egyiken vérnyom és könnyeim,
másikra örömmel tekinthetek.
Mindenben vezettél Istenem,
csak jóvótodra emlékezhetek."*

Hálaáldozatként Uram, hadd köszönjem meg:

- a hívő családot, s a nagy gyülekezetet, melyben megszólítottál, neveltél és készítettél az előre nem látható nehézségekre;

- hogy csodálhattalak a "kicsiny fűszálban, óriási tölgyben," a felkelő napban, szivárványban, de tomboló viharban is, s hogy kezembe tudhattam mindig életem.

Milyen csodálatosak utaid, Uram! Néha nehéz, máskor könnyebb, de mindegyiket javamra adod.

Köszönöm, hogy Te tanítóttál a szolgálatra, s adtál hozzá testvéri segítséget, bátorítást.

Köszönöm könnyeimet mulasztásaim meglátásán, s az újrakezdés kegyelmi lehetőségét.

Most, ahogy így visszatekintek és látom eddigi vezetéset, hálát adok azért, hogy nem mondtál le rólam, s bár még nem vagyok az, ami szeretnék lenni, de áldalak azért, hogy nem vagyok az, aki voltam.

"Uram, csupán Te rólad rebeg örömmel ajkam, /ki megkerestél engem, megkönyörülve rajtam. / Óh, hála Te Néked."

PaP Enikő

VISSZAEMLEKEZÉS OLÁH LAJOS LELKIPÁSZTOR ÉLETÉRE

1923. október 26-án született a Bihar megyei *Körösnagyharsányban*. Itt kezdte iskolai tanulmányait, és itt kapta elhívását Istentől a szolgálatra. 1940-ben, augusztus 10-én merítkezett be *Ugrai Kovács Imre* lelkipásztor által. Gimnáziumi tanulmányait *Berettyó-újfalun* kezdte, majd *Budapesten* fejezte be, ahol teológiai tanulmányait is végezte 1949-ig a *Baptista Teológiai Szemináriumban*.

Elfogadta a *Paks-Madocsai* körzet meghívását, ahol 1950. májusában volt felkieszi felszentelése.

Ugyanez év októberében kötött házasságot *Tóth Gabriellával*. Házasságukból 5 élő gyermek született - *Gábor, Lajos, Imre, Miklós és Mártha*.

1952-ben a *Dunántúli Körzet* titkárává választották, amely tisztséget nyolc évig töltötte be. Öt évi paksi szolgálat után a *Székesfehérvári Gyülekezet* hívta meg, amit elfogadott.

Isten áldása kísérte szolgálatát mindenütt, amit számos bemejtés, új gyülekezetek keletkezése is bizonyított. Öt évet szolgált *Székesfehérváron*.

A *Budapest József utcai Baptista Gyülekezet* meghívását elfogadva ott végezte tovább szolgálatát. Ezzel egyidejűleg a *Magyar Baptista Egyház* titkári pozícióját is betöltötte évekig.

1966-tól a *Debreceni Baptista Gyülekezetben* végezte tovább a szolgálatot. Erre az időszakra különösen jellemző volt a testvér egyházakkal együtt végzett munkája és a *Billy Graham* magyarországi látogatás *Debrecenre* eső részének szervezése.

Tizenkét évi debreceni szolgálat után fogadta el a *kanadai kiplingi magyar kolónia* meghívását. 1978. szeptemberében hagyták el Magyarországot, és kezdték el *Kanadában* szolgálatukat. Erről az időszakról mindig nagy örömmel emlékezett meg. Az igazi istentisztelet betöltését látta abban, hogy látogatta a betegeket, özvegyeket, árvákat és végezte felekezetre való tekintet nélkül lelkigondozói szolgálatát.

1988-ban fogadta el a *Torontói Első Magyar Baptista Gyülekezet* meghívását, ahonnan 1997. január elsején ment nyugdíjba. Közel tizennégy hónapot kapott még Istentől, mint nyugdíjas lelkipásztor.

Kanadai szolgálati ideje alatt évekig az *Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség* alelnöki tisztségét töltötte be,

majd 1997. júliusától haláláig annak elnöke volt.

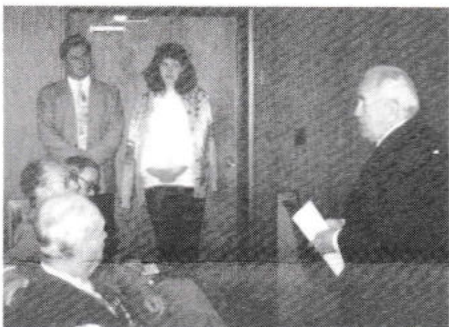
Visszatekintve életére - egy Istentől gazdagon megáldott életpályát láthatunk, amelyet megengedett Isten teljesen befejezni.

Távószása hirtelen, váratlanul, de nem felkészületlenül érte 1998. április 17-én.

Búcsúzik tőle szerető felesége, öt gyermeke, menyei, 12 unokája, a kiterjedt rokonság, négy ország testvérisége és az a megszámlálhatatlanul sok ember, akiket szolgálata során elért.

Emlékezzünk úgy rá, mint aki maga is így fejezte be megemlékezését nyugdíjba vonulása alkalmából: "*Soli Deo Gloria - Egyedül Istené a dicsőség.*"

Az Oláh család

Szövetségi elnökünk, Oláh Lajos testvér bemutatja az új torontói lelkipásztort és feleségét a Végrehajtó bizottságnak; Palm Bay, 1998. március 13.

FELKEL AZ IGAZ

*Sokat hallottam szóbeszédben:
Eszmék világa voltaképpen
Idők szülötte s velük múlik is.*

*Miben én hittem, nem így fogadtam.
Isten szerelme lobogott abban.
Ő hozott halálból ki új életet.*

*Sokat hallottam, nem mesékben,
De most már látom, most már
megértem,
Nem mások szája temet holtat el.*

*Ravatal disze szép és sürgető:
Csendes békével vár a temető
S szép, hogy halottról csak jót
mondanak.*

*De ki egyszer tud újjá születni,
Annak kell tudni újjá lenni,
Hétszer elessék bár -, aki igaz.*

*Hirdetem azért szent beszédben:
Aki eszköz az ÚR kezében,
Ne lánson halált soha örökké!*

Oláh Lajos

Könyvajánlatunk

JOHN STOTT: A HEGYI BESZÉD

Mi is a Hegyi beszéd? Egy idealista valóságtól elrugaszkodott ábrándja? A mennybe való bejutás feltételeit elénk táró követelmény rendszer, vagy magától értetődő erkölcsi elvek gyűjteménye? Teljesíthető-e, vagy teljesíthetetlen?

Ki ez a Jézus, és honnan vette a bátorságot ahhoz, hogy magabiztosan újraértelmezze az ószövetségi törvényt, áldást osszon és feltétlen engedelmisséget követeljen és az utolsó ítélet központi alakjának tüntesse fel magát?

A szerző ezekre és más kérdésekre választ keresve elemzi végig a bibliai szöveget.

JOHN STOTT: A TIMÓTHEUSHOZ ÍRT MÁSODIK LEVÉL

A Timótheushoz írt második levél az idősödő apostol szeretett fiára hagyott testamentuma. A szelíd természetű, visszahúzódo, gyengélkedő Timótheushoz intézett üzenetből erőt meríthetnek mindazok, akik hozzá hasonlóan alkalmatlannak érzik magukat feladatukra. A vértanúságra készülő, futását elvégzett apostol győzelmes hitvallása a halál gondolatától idegenkedő korunkban különös erővel szólal meg.

Szeretettel ajánlom a *Harmat Kiadó* "A Biblia ma" című sorozatában megjelent könyveket minden kedves olvasónknak. Ez a sorozat az Igét szerető és azt jobban megérteni kívánó hívőknek készült. A *Bible Speaks Today* sorozat magyarra fordított változata. Az izlées kiállítás könyvek a manapság forgalomban lévő, magyarul olvasható igemagyarázatok között is a legjobbak.

Igehirdetéseink alapigéje a következő néhány hónapban (az Ahítat/Vezérfonal szerint) a *Hegyi beszéd* lesz, s hamarosan sorra kerülnek a *Timótheushoz* írt levelek is. Ezért ajánlom e két könyvet megvételre.

A Harmat Kiadó speciális ajánlata: ha megvásárolja a *Hegyi beszédet*, ajándékkul kapja hozzá a *Timótheushoz* írt 2. levél magyarázatát. Az ára a megrendeléstől is függ. Az erdélyi, jugoszláviai, kárpátaljai olvasóinknak a Kiadó igen nagy kedvezményt ad az erre a célra létrehozott *Missziós Alapjából*. Az amerikai megrendelők ezt az alapot is segítik, amennyiben az itteni megszokott áron vásárolják meg a könyve(ke)t. Ezeket a könyveket angolul 16 és 13 dollárért árulják (nem is beszélve a postaköltségről). Amerikai olvasóink rendeljék meg tehát a két könyvet \$16-ért (azon az áron, amin A Hegyi beszéd angol nyelvű kiadását megvehetnének).

A megrendeléseket közvetlenül a *Harmat Kiadóhoz* is küldhetjük, címe:

1447 BUDAPEST, Pf. 521

Telefonon, E-mailen, vagy levélben nálam is megrendelhetik olvasóink május végéig, amikor az addig beérkezett megrendeléseket egyszerre fogom továbbítani.

(A szerkesztő)

Palm Bay-i beszámoló

Áprilisi lapunkban beszámoltam az Évközi Gyűlésünkről (1998. március 13-14). Ezúttal az azt követő vasárnap eseményeit mutatom be olvasóimnak.

Vártuk a vasárnapot, a találkozást a gyülekezettel. És várták ezt a helyi gyülekezet tagjai is. *Ki vagyunk éhezve a magyar prédikációra*, - mondta az egyik testvér. *Ennyi magyar prédikátor egyszerre csak ilyenkor van nálunk. És a sok családtag, gyülekezeti képviselő.*

Az idei vasárnapunk azonban más volt, mint a megszokott. Nem találtuk itt azt a két testvért, akiknek talán a legjobban szoktunk hiányozni. *Molnár néni (Molnár Antalné)* egy hónappal ezelőtt, *Bíró Zoltán* pedig közel három hónapja hagyta itt szeretteit, s ezt a gyülekezetet. Tavaly még együtt örültünk, énekeltünk.

S aztán nem jöhetett el velünk *Dr. Haraszi Sándor* testvér sem, - őt január közepén hívta haza az Úr. Nem csak a gyűlésekről, de az istentiszteletről is hiányzott. Tavaly ilyenkor ő prédikált a délelőtti istentiszteleten.

Reggel 9:15-kor egyszerre három helyen kezdődött a vasárnapi iskola. Az Otthon társalgójában az angolul értők-

Az összevont énekkar a Feltámadt Hőst énekli vasárnap délelőtt

Rev. Barton A. Brown hirdette Lukács 23:26-43 alapján (természetesen angolul). Az Úr Jézus szenvedés történetéhez kapcsolódtak a közös énekek és a két karénekszám is, melyet Kish Ernő testvér vezetett.

A délelőtti istentisztelet kezdete előtt

Az istentisztelet után az Otthon "asztalt terített nekünk," amiről az előző számban néhány képet is láthattunk. Délután alkalom nyílt arra is, hogy néhány régi ismerőst meglátogassunk.

Az este 6-kor kezdődő magyar istentiszteletre már nem tudott mindenki ott maradni. De így is össze jöttünk 42-en. Különbféle szolgálatokat hallgattunk. Az énekkaron kívül szolgált az alkalmi férfikar és egy énekes trió. Még fúvós zenét

Plyler Petre Esther kíséri Kish Ernő és Szabó Istvánt

Az esti alkalmat *Rev. Brown* testvér 149. Zsoltár alapján tartott elmélkedése zárta.

Oláh Lajos elnök és Kish Ernő a szószéken

Amikor e sorokat írom, *Oláh Lajos* testvér, szövetségünk elnöke már nincs közöttünk. Emlékezzünk rá az egyik utolsó róla készített fényképpel.

Palm Bay, 1998. március 12. Oláh Lajos szövetségi elnökünk, felesége és Drescher Lajos társaságában, a hajón.

Ilyen volt. Vidám, természetes, szókimondó, jövőbe tekintő. Legközelebbi Évközi Gyűlésünknél már ő sem lesz velünk. Remélem azonban, hogy a többiekkel még jövőre is találkozhatunk a floridai Palm Bayben. "Ha az Úr akarja és élünk." *Herjeczki Géza*

Palm Bay-i gondolatok

Zsolt 103:17-18

Uram, hálás szívvel áll előtted néped. Eljöttünk újra, hogy hálát adjunk néked. Oly jó nekünk itt testvéreink között, Adtál gyűlést, beszélgetést s munkánkra gyümölcsöt.

Szép ez a hely Uram, hisz itt van szíved velünk,

Itt ősökre gondolunk, kiket adtál nekünk. Ők szerettek Téged és szolgáltak Néked, Légy áldott, hogy mindég megáldottad néped.

Szép itt a táj Uram, hisz kezéd teremtette, Szép ez az Otthon, hisz néped építette. Bár néhányan elmentek e helyről közülünk, Fogadd hálánk érettük Istenünk.

Ha majd mi elmegyünk, maradjon itt lelked. Szeresd, vezesd őket, hisz ők szeretnek téged. S amíg újra találkozunk itt lenn, Floridába, Mindenért Uram csak Tied, Tied a hála.

Für Béla

Magyaros ruhában a helyi nőtestvéreknek, *Kish Ernő* testvér vezetésével - 16-an voltak. Az Otthon könyvtárában a katolikusoknak tartott misét egy az intézetbe rendszeresen bejáró pap - ők 14-en voltak. Az imaházban magyarul tartottuk a vasárnapi iskolát - mi 40-en voltunk. *Vadász János* testvér Márk 2. és 3. része alapján azt a kérdést tette fel nekünk, hogy vajon mi hogyan bírjuk a kritikát? Sokan hozzászóltak a témához.

10 órától közös istentiszteleten vett részt mind a 3 csoport és a később érkezetek. Megtelt az imaház, közel százan lehettünk. Az igét a helyi lelkipásztor,

Az alkalmi férfikar énekel

is hallhattunk - *Plyler* testvérnő kísérte *Kish Ernő*t és *Szabó Istvánt*. *Für Béla* elmondta az előző napokban írt versét, melyet ezen az oldalon olvashatunk is.

Az igét *Dan László* torontói lp. hirdette a Csel 3:1-8 alapján. Szolgálatát ezzel a rövid verssel fejezte be:

A napraforgó örömeivel...

A napraforgó örömeivel fordítsd csapzott fejed a fénybe.

Hozz szirmokat, érlelj magot, Csíráképes alázatot, kenyérizű szeretetet. Szórd szét, amid van mind e földön. S ha semmi sem marad nekéd, Akkor nyered meg életed.

GYÜLEKEZETI HÍREK

TORONTO

Első Magyar Baptista Gyülekezet

Lelkipásztor: Dan László

Torontói hírcsokor

Amikor visszagondolok az elmúlt időszakra és életem peregnek az átélt események, szívem megtelik hálával Isten iránt és vágyom, hogy továbbra is csak Vele éljek és szolgáljak. Immár tíz hónapja annak, hogy a torontói gyülekezetben szolgálhatom az Urat feleségemmel és 2 gyermekemmel együtt. Szeretném az

adventi istentiszteletet tartottunk. Ezen az alkalmon különleges vendégei voltak gyülekezetünknek *Menczel Gábor* és felesége, a *Magyar Köztársaság torontói főkonzula*. Mind a főkonzul úr, mind kedves felesége meleg szavakkal köszöntötte a gyülekezetet és ajánlotta fel segítségét. A *karácsonyi* alkalmon különösen jó volt átélteni a közös ebédkor megnyilvánuló szeretetközösséget, amely oly bensőséges tette az ünnepet.

Az *újévet* új elhatározásokkal és nagy tervekkel kezdtük el, és ehhez kértük Isten

A múlt áldásait látva, a jelen feladatát végezve mi is a jövő felé nézünk. A jövő áldott alkalmakat tartogat. Pünkösd napján bemerítést tartunk, amin hitünk és reményünk szerint az angyalsereggel együtt ünnepelhetünk. A bemerítés pontos programját elküldjük a gyülekezeteknek.

Már most lázas készülődés folyik a nyári *közgyűlésre* és a *konferenciára*. Ha az Úr engedi, rögtön a konferencia után szeretnénk egy hetet eltölteni a fiatalokkal szeretett táborunkban.

A múltért való hálaadásban és a jövőért való könyörgésben együttes testvér szívvel legyünk állhatatosak!

Órálló

A Torontói Gyülekezet egy tavasz eleji istentisztelet után

A vasárnapi iskolásaink énekelnek

olvasókkal is megosztani azokat az élményeket, amelyeket a torontói testvérekkel közösen élhettünk át.

1997. június 25-e kanadai életút-kezdésünk napja, ezen a napon érkezünk meg. Felemelő érzés volt a repülőtérén találkozni a gyülekezettel. A beilleszkedésre nem sok idő jutott, hiszen néhány napon belül már a tábori konferencián kellett helyt állni. Ezen az alkalmon volt az első lehetőségünk találkozni az Amerikában élő testvérekkel.

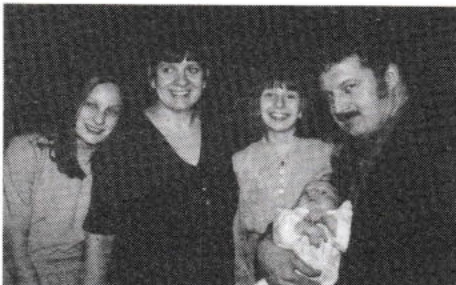
Sokáig emlékeztet marad az őszi *ifjúsági konferencia* és a *lelkipásztor beiktatása*. Az ott elhangzott igei buzdítások azóta is sok erőt jelentenek: *"Csak légy bátor és igen erős"* (Józsua 1:7).

Az őszi *hálaadó* Istentiszteletünkön a gyülekezet egykori lelkipásztora *Cserepka János* testvér hirdette az Igét. Az *adventi* időszakban Isten kegyelméből sok örömben volt részünk. A szolgálatokat megosztottuk, és így volt idősek, fiatalok adventje, és az utolsó vasárnapon zenés

áldását. Január első hetében *imáhetet* tarthattunk, amikor minden este más-más családnál jöttünk össze és igei alapként a boldogmondásokat vettük sorba.

A tél folyamán két *csendes hétvégét* is eltölthettünk északon. Az első alkalommal a fiatal házaspárok közül néhány családdal, a másodikon pedig gyülekezetünk fiataljaival, mintegy húszan gyakorolhattuk a közösségépítést.

Március elsején különleges alkalom volt a gyülekezetünkben, *gyermekbemutatói ünnepre* gyülekeztünk össze. Valóban ünnep ez, hiszen mindig megható átélteni Isten ajándékozó szeretetét, amely megnyilvánul a gyermekáldásban. Ekkor

A Katona család: Eszter, Lenke, Carol, a kis Dániel és Géza

hozták el szülei *Katona Dánielt* a közösségbe először, kérve életére Isten áldását.

Nagypénteki és *húsvéti* alkalmaink sokáig emlékeztetnek maradnak, hiszen csodálatos módon tapasztalhattuk meg Isten szeretetét. Jó volt átélteni, hogy Isten minden gyarlóságunk ellenére mennyire szeret bennünket.

CLEVELAND

Bethánia Baptista Gyülekezet

Lelkipásztor: Zeffer Béla

Kettős ünnep Clevelandban

Hálásak vagyunk az Úrnak azért a csodálatos kettős ünnepséget, amelyet ünnepelhattunk a clevelandi Bethánia Baptista Gyülekezetben. A februári hónap utolsó és a márciusi hónap első napján, egy napsütéses, meleg hétvégén történt mindez. Tömören így fogalmazhatnánk: ünnepélynél kezdtük, ünnepélynél végeztük.

Szombaton (február 28) nagyon áldásos és persze ritka, esemény-számba menő

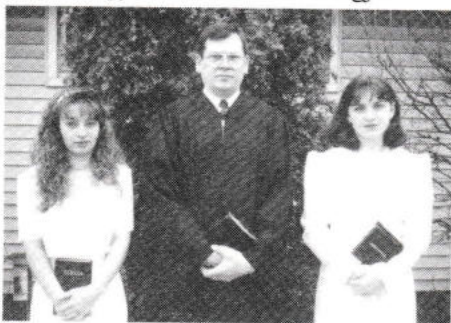
A Zeke házaspár (Jolán és Zoltán) az orgona-avatási ünnepélyen

orgonaavatási ünnepélyünk volt. Imaház építésünk-szépítésünk koronájaként kaptuk meg ezt az ajándékot a *Zeke házaspártól*, akiket maga az Úr indított arra, hogy megvegyék gyülekezetünk részére ezt a nagyon hasznos ajándékot, a régi elnyűtt, elkopott billentyűs, megfáradt hangú orgona helyébe. Nagyon köszönjük először is az Úrnak, utána pedig *Joli nének* és *Zoli bácsinak*! Nem is kell mondanom, hogy az új orgona ára is, meg a hangja is csodálatos. Vetekedik az elmúlt századok templomaiban megszólaló sípos orgonák csodálatos bűgös hangjával, s persze azonkívül megszólaltatható vele a mai modern zene mindenféle hangja is.

Több gyülekezetből érkeztek vendégeink erre az alkalomra, közelről és távolról egyaránt. Velünk együtt adtak hálát Istennek a chicagói, detroiti, torontói és a kicheni testvérek. Többen megszólaltatták az új orgona sípjait - vendégek és a mieink egyaránt, azzal az orgonaművésszel együtt, akitől az orgonát vásároltuk. Az

előadók között több nemzedék képviseltette magát, a legfiatalabbtól a legidősebb generációig. Mindvégig éreztük az Úr különlegesen gazdag áldását, amelylyel megajándékozta az ünneplő gyülekezetet.

Másnap folytatódott az ünneplés, ugyanis ezen a napon bemerítési istentiszteletet tartottunk. Két lélek kérte a bemerítést, az egyik *Lakatos Erika*, aki a mi gyülekezetünk tagja lett, a másik egy *román fiatalasszony*, aki a román baptista gyülekezetnek lett a tagja.

A bemerítés előtt, balról: Popa Gabriela, Zeffer Béla lp. és Lakatos Erika

Zeffer Béla lelkipásztor testvér az Apostolok Cselekedetei 2:38-39 versek alapján hangsúlyozta a bemerítés fontosságát, majd az üdvösség útjának négy fontos állomásáról beszélt, amelyek elengedhetetlenek azoknak az életében, akik Krisztust akarják követni és szolgálni. Ezek az állomások: megtérés, bűnbocsánat, újjászületés és Krisztus követése.

Az igehirdetés után a bemerítés akusa következett, majd utána kézzel a kézzel imádkoztak az újonnan bemerítettekért.

Szolgált az énekkar, a clevelandi és a detroiti énekegyüttes, ezek mellett szólóének, duett, szavaltatok tették még kiemelkedőbbé az ünnepi hangulatot.

A délelőtti istentisztelet az úrvacsorával zárult, melyen *Dr. Herjeczki Géza*, a detroiti gyülekezet lelkipásztora János 6:47-51 versek alapján szólt az úrvacsora fontosságáról, bemutatva Jézus Krisztust, mint élő kenyeret, a lélek táplálékát.

Ezekután közös ebédet vettünk részt. Ebéd után a délutáni istentisztelet keretében a szolgálatok mellett, amelyet *Juhász Tibor* tv. és *Herjeczki Géza* tv. vezetett, újból felhangzottak az Istent dicsőítő szebbnél szebb énekek a *detroiti* együttes, a *clevelandi* énekkar és a *kichenéri* leányok részéről, melyek közben bizonyosítésvételek és szavaltatok hangzottak el a mi Istenünk dicsőségére.

Nagyon jó volt együtt lenni, együtt ünnepelni, együtt örülni az Úrban ezen a két napon. Adja az Úr, hogy még sok ilyen áldásokban gazdag együttlétünk legyen!

Veress Sándor

NEW YORK Magyar Baptista Gyülekezet Lelkipásztor: Kulcsár Sándor

ÍMHOL A VÍZ Apcsel. 8:26-40

Életútunkon elérkezünk egy olyan ponthoz, ahol Isten megállást parancsol és felteszi a kérdést: "Mondd, miért kergetsz engem? Nem veszed észre, hogy rossz irányba haladsz? Nem láttad az útjelző táblákat? Azt gondold, életed a helyes mederben folyik? ÁLLJ MEG, ne menj tovább, míg választ nem adsz, míg nem döntesz, milyen irányba akarsz folytatni utadat!"

Ez év március 22-én ilyen megállításnak voltunk tanúi New Yorkban. Két fehér ruhás személy tett bizonyosságot erről a gyülekezet előtt: *Dénes Tibor* és *Gáncsos Huba*. Mindkettőjüket megszólította Isten, döntéshez, megtéréshez vezette őket minden bűnt megbocsátó és eltörölő szeretetével.

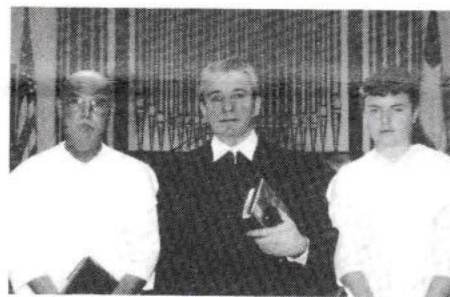
Megtérésüket a meghatódott gyülekezet előtt teljes nyíltsággal, mennyei örömtől áthatva mondták el. Hadd álljon itt dióhéjban bizonyosságtételük.

Tibor 1997. augusztusában kórházba került. Két műtét után történt meg a csoda. Hosszú évek vajúdása után végre eljutott a felismeréshez: tartozik Istennek. Gondolatban szülei szólították meg ezt mondva: "Tibi, mi Isten kezébe helyeztünk téged kisgyermekként. Hová tűntél el onnan?" Eszébe jutott az Ézsaiás 49:16 is: "Ímé az én markaimba metszettelek fel téged..." Ekkor döbbsen rá: "Én eltekeregtem onnan! Vissza kell jönnöm Tehozzád, mint tékozló fiú, Jóatyám!" Ezt meg is tette, s elhatározta, hogy Isten iránti tarozását is igyekszik leróni élete hátralevő, kegyelmi időszakában. Az Ő szeretete és kegyelme volt ugyanis az, ami a megtérés vágyát életben tartotta benne a vajúdás éveiben és gondoskodott róla, s családjáról. Mikor megtérését közölte velem, egymás nyakába borulva hullattunk örömkönnöket. Áldott emlékű édesapánk, *Dénes Ferenc* életigéje jutott eszünkbe: "És minden fiaid az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége." (Ézs 54:13)

Huba is hívó szülők és nagyszülők utóda. Mint a *Gáncsos* család második fiúgyermeké, már zsenge korától sokat tanult a bibliai igazságokról úgy a gyülekezetben, mint a családi körben. Testvérbátyja már elfogadta az Úr Jézust, s most sorrendben *Huba* következett, hogy döntéshez jusson. Ez már kezdett terhevé válni számára, s a

biztatás, bátorítás ellenére úgy tűnt, még nem érett oda lelkileg, hogy dönthesse. A múlt esztendő novemberében azonban Isten őt is megállította: az 1 János 1:6-7 versei megdöbbsentették és kétségbe ejtették, mert felismerte, hogy bűnös. Másnap reggel édesanyjának elmondta vajúdását, s azt, hogy nem látja, hogyan mehet így tovább. A választ erre az Ézsaiás 43:18-19-ben találták meg: "Ne emlékezzetek a régiekről, s az előbbiekről ne gondolkodjatok! Ímé, újat cselekszem: most készül, avagy nem tudjátok még? Igen a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizet." Ilyen megnyugtatót csak Isten ígéje nyújthatott a zaklatott fiatal léleknek. Ekkor érkezett a fordulóponthoz *Huba* élete: megtört a jég, új ember kelt fel térdeiről, s ezt szülei s a gyülekezet is tanúsíthatja.

Az ünnepi Istentisztelet alapigéjének szerezsen komornyikjához hasonló módon *Tibor* és *Huba* feltették a kérdést: "Ímhól a víz: mi gátol, hogy megkeresztelkedjem?" Ekkor "megállították a szekeret." Hitükről vallomást téve "leszállának a vízbe" és lelkipásztorunk, *Kulcsár Sándor* testvér bemerítette őket.

A bemerítés előtt, balról: Dénes Tibor, Kulcsár Sándor lp. és Gáncsos Huba

Majd mindkettő "tovább méne az ő útján örömmel." Ily módon közösségünk két értékes, tetterre kész tagot nyert, akik bizonyosságtételük szerint egész életükben az Urat akarják szolgálni. Isten ismét bizonyított: előtte nincs korhatár. Időst és ifjat, középkorút és gyermeket egyformán szeret és hív a megtérésre. A két fehér ruhás testvérré vált a bemerítés által a köztük levő négy évtizednyi korkülönbség ellenére.

Kedves olvasó, megállított-e már téged is Isten, mint *Tibort* és *Hubát*? Ha még nem, itt van az ideje, hogy megállj, lecsendesedj s keresd az Ő akarát. Ha már megállított és te is dönteni tudtál, járd a hitélet útját az Ő neve dicsőségére, és jer örvendezz velünk s a mennnyel együtt, mert:

"Öröm van a mennnyben egy bűnös felett, ha megtérve hazaérkezett!"

Dénes Endre

MAKE THIS YOUR PRAYER ON MOTHERS DAY

By. Rev. A Barton Brown

O Lord, our God: From your word we read, "Come near to God, and he will come near to you. Humble yourselves before the Lord and he will lift you up." (James 4:8, 10.) So do we come to You just now; humbly do we come.

We wish to give thanks for all the benefits we enjoy day by day, the greatest of which is our knowledge of and fellowship with Christ our Lord. Of all the people on the face of the earth, we feel that we are the most fortunate. Rather than to say that we deserve more than all the others, we would give humble thanks for Your mercy and grace. We gratefully receive from Your bounty day by day, and we say, "Thank You!"

On this special day of the year, we wish to give thanks for our mothers; for their love and concern. It was because of their nurture and interest that we came by our set of values. Through their guidance many of us came to know You, the true God. Because of them, we have exercised compassion for the unfortunate of our world. We cannot ever forget their contribution to our lives.

Our hearts go out to so many mothers in our world who must face life almost without hope; for they live in places of violence and deprivation. They see no light at the end of their tunnels of despair. They must look on helplessly as their offsprings wither and die. And, even in our own country, there are many forlorn mothers who have had to watch as their children have been overtaken by what has robbed them of purpose and future. May the day come when no longer do mothers anywhere need to sacrifice children and hope to circumstances over which they have little or no control.

Help us to be people of compassion - folk who are not shut up to our own selfish interests and desires. May we look about and see where we may be useful and contributing members of a society that could well use a bit of help. True, we have pretty much done what we could in days that are gone. But surely, even yet we can use our talents and love to bring blessing to some who need a helping hand.

We pray for those who are passing through trials at this time. There are the lonely and the isolated, who have been wrenched from old familiar ways. There are the hurting and the sickly, many of whom once knew comfort and ease. There are the bereaved, who have lost folk who were precious to them. There are the depressed who cannot seem to cope with what appears to be overwhelming now. And we all need a touch of Your hand, O Lord, that we may yet serve You where we

are. We again dedicate ourselves, our talents, and what we have, to Your service.

May we feel the presence of the Holy Spirit touching our lives, inspiring us to do what we can do for the glory of God and for the good of those who know us. We pray in Jesus' name. Amen.

SERVANTS OF GOD

A short time ago we had the privilege of driving through the State of North Carolina and we remembered that there was a revered couple living close by. We called them while en route and arranged to stop and visit with the Rev. Bill and Joyce Molnar. They had served in the pastorate of a number of churches in our Convention in Canada, in Bridgeport, Conn. and in New York City. They even served as Directors of our Bethesda Baptist Retirement Home for just over a year. Rev. Molnar was our pastor in Bridgeport for many years and our spiritual life had been much enhanced under his leadership. We thank God for people of their caliber and were very happy to

The Rev. William B. Molnar and
Mrs. Joyce Molnar

visit with them in their new home. They are well and keeping busy doing work for the Lord within the church that they are attending. We wish for them Gods richest blessing in their new home, and in the balance of their retirement years, a life filled with joy in serving our Lord and Savior. God bless you Rev. Bill and Joyce too, we love you both. **EJK**

Under New Management

You have probably seen such signs many times. When a company takes over another company, there is often a sign placed outside the premises announcing, "Under New Management."

No sign so accurately summarizes what takes place in Christian conversion. When Christ takes over a life, that life is literally "under new management." How hard it is to learn this lesson, and to acknowledge the new authority in our lives!

How hard it is for those who have obeyed the flesh, to obey the Lord Jesus Christ! But that is required in being a Christian.

Bethesda

Baptist Retirement Home

Robert H. Harlow

At the March 14th meeting of the Board of Directors of the Bethesda Baptist Retirement Home Robert H. Harlow

E.J. Kish, Chairman of the Board of Directors introduces Mr. Robert H. Harlow and his wife to the Missions Committee on March 14.

was appointed as its new administrator. He comes to us with much experience in the field of Assisted Living Facility operations. He is a fine Christian gentleman and requests our prayers for the success of the Home in the days to come. He will be reporting monthly on the progress of the Home during the ensuing months. **EJK**

Research Supports Abstinence Education

Published in *Family Planning Perspective*, the study showed that parents can best keep their teens from becoming sexually active by doing three things:

maintaining a warm and loving relationship with their children;

letting teens know that they are expected to abstain from sex until marriage;

and avoiding the discussion of birth control.

The study showed that each of these by itself doubled the chance that a teen would abstain from sex. But parents who did all three influenced their kids so strongly that their teenagers were twelve-and-a-half times more likely to remain chaste.

The welfare-reform law passed by the 104th Congress and signed by the President allocated \$50 million a year in funding for school programs that teach only abstinence.

Washington Times, Jan. 16, 1997; Jan. 29, 1997.

"Aki énutánam akar jönni..."

A Szentföldön jártunk

Az Úr Jézus címben idézett örökérvényű szavai visszhangoztak szívünkben az izraeli-egyiptomi kirándulás alatt. Amikor elindultunk, a csoport vezetője fölívta figyelmünket arra, hogy amikor a történelmi helyeken járunk, a látható dolgok mögött lássuk meg Jézust és azt, amit értünk tett.

Kellemes, de hosszú repülőút után télből tavaszba érkezünk - körülöttünk minden zöld volt és csodálatosan süttött a nap. Találkoztunk a másik csoporttal, buszra szálltunk, s megkezdődött a régén várt zárandok-utazás.

Az első megálló *Caesarea* volt, a Földközi tenger partján. Amit eddig csak a történelemkönyvekből, vagy hallásból tudtunk, itt megcsodálhattuk: az ókori Római Birodalom építészeti remekműveit. Legalábbis azt, amit az ásatások feltártak, de így is lenyűgöző volt: az amfiteátrum, a kikötő, Heródes palotája, a vízvezeték és a legújabbban feltárt nagy méretű hypodrom. Az Úr Jézus idejében innen irányította Pontius Pilátus a Judea-i provinciát.

Az első szálláshelyünk *Tibériásban* volt, innen indultunk másnap útnak az Úr Jézus nyomdokait követve. A *Galileai* tenger partjára épült ez a város és a mi utunk is a tengerhez vezetett először. Felelevenítettük az itt történt eseményeket és izgalommal indultunk neki a hajóútnak. Nem próbáltam ki a "tengeren járást," habár többen is biztattak erre, ellenben csodálatos élmény volt az ima óra. Úgy éreztem én is magam, mint az a bizonyos tanítvány: "Uram, tarts meg engem" - mert sokszor a próba, a vihar, s kísértések annyira körülvesznek, hogy már-már el-süllyedek; de köszönöm, hogy most itt átélhetem, megérthetem újból, hogy Isten Fia vagy és hogy engem igazán szeretsz, mert kinyújtottad értem átszegtet kezéd.

Nem kisebb élmény volt ezután a *Boldogmondások Hegye*. Elolvastuk közösen a Máté 5:1-12-t és megcsodáltuk a nagyszerű kilátást. Sajnos az egyik testvérünkkel történt esemény sokáig hatása alatt tartotta csoportunkat, de lelkileg, úgy érzem, közelebb hozott egymáshoz.

Aztán sorba következtek: *Kapernaum*, *Tabgha*, majd a *Jordán folyó*. Itt a velünk lévő angol testvérek keresztséget tartottak, amin mi is örömmel vettünk részt, átélve azt a pillanatot, amikor az Úr Jézust be-merítette Keresztelő János. E hely mellett egy csodálatos pálmafa liget van és látva a nyílegyenes pálmafa sorokat, az a vágy

született meg bennem, hogy bárcsak én és mi így fel tudnánk sorakozni a Megváltó után és "nem lógna ki senki sem" a sorból.

Másnap újból élménydús napunk volt: *Kána*, *Názáret*, *Megiddo-Armageddon*, majd a Megdicsőülés hegyével, a *Tábor hegyével* zártuk a napot.

A következő reggel már útnak indultunk *Jeruzsálem* felé. A Jordán folyó mentén haladt az út, újból láthattuk a múltat és a jelent. A múltat: a Jordánon való átkelés

Az Olajfák hegyéről szinte "bele látni" Jeruzsá lembe.

De nem csak néztük, be is jártuk a várost.

feltételezhető helyét, az Ígéret Földjét, Jerikót, csodálatos pálmáival, a vendégfogadó helyét, ahova az irgalmas samaritánus a félholt felebarátját bevitte, az Olajfák hegye lejtőjét, ahol Jézus sirt Jeruzsálem felett; és az 1966-67-es arab-izraeli háború nyomait. A jelent: a virágzó földművelést, a valóban "tejjel és mézzel folyó földet," a jerikói bazárt, púpos teve lovaglást, a beduinok sátrait és állatsordait és a csodálatos jeruzsálemi panorámát.

Ennyi minden után jó volt lecsendesedve újból átélni a Koponya hegyi eseményeket, meglátni a szenvedés helyét, a sziklasírban egy pillanatra megihletődni, lelkünkben hallani az angyal szavait: "Nincsen itt, feltámadott!" majd könnyes szemmel úrvacsorához járulni és újból boldogan felnézni Jézusra, megfogni átszegtet kezét és halkán vallomást tenni Néki: "Uram, szeretlek Téged!"

Az Óváros bazár utcáin át eljutottunk a sirató falhoz és ennek is a belső pitvarába. Itt láthattunk igazi, hithű, áhítatosan imádkozó zsidókat. Az egyik rabbi *szerecsse gyertyát* próbált eladni többeknek, nekem is. Miután többször kifejtettem neki, hogy nekem elég Jézus Krisztus, Ő az én "szerecssem," végre, sűrű fejcsóválás között magamra hagyott.

A *Gecsemáné kertben* megcsodáltuk a szenvedések passzív résztvevőit: a 2000 éves olajfákat, majd a *Church of all Nations* nevű templomban a magyarok hozzájárulását kerestük.

Az est beállta előtt még *Betlehembe* is eljutottunk.

Másnap már útnak indultunk *Egyiptom* felé. Kis kerülővel, - mert a *Gázai* övezeten nem engedték, hogy áthaladjon a buszunk - megérkeztünk a szeges-drótkerítéses határsávhoz. Egyiptomban még a levegő is más volt, mint addig. Amerre a nagy látott pusztaság, homok. Átvágtunk a *Sínai félsziget* északi részén. Elszörnyülködtünk a látványon, hogy az izraeliták ebben a sivatagban bolyongtak 40 éven át. Előttünk és mögöttünk a biztonságunkra kirendelt katonaság és rendőrség haladt. Mire *Kairóba* értünk, elfelejtettük a határátlépői kellemetlenségeket. Mintha egy hangyabolyba léptünk volna, akkora lett hirtelen a nyüzsgés. A busz ablakából a közlekedés teljesen zűrzavarosnak tűnt (lámpa nincs, ahol van, nem veszik figyelembe), mindenfelé por és szemét. De végül is egy nagyon tiszta és szép szállodába érkezünk meg.

Másnap megcsodáltuk az ókori egyiptomi kultúra gyöngyszemeit: *Memphisben*, *Sakkaraban*, *Gízaban* (a 3 piramis és a híres Sfinx). Egy parfüm üzemből és a *Papirus Institute*-ba is ellátogattunk.

Másnap az Izraeliták egyiptomi jelenlétének emlékeit is megláthattuk.

Az *Egyiptomi Múzeumban* megnéztük a különböző fáraók, pogány istenségek és a híres *Tutankhamen* fáraó sírleletét. Ismételt kérésünkre egy eredeti kőoszlopon szöveg maradványt láttunk, amelyben említés van a zsidó népről. Tapasztaltuk, hogy igen kényes téma a zsidókról beszélni, vagy a 10 csapásról, Mózesről, a kivonulásról, a Vörös tengeri eseményekről.

Csoportunk az egy kőből faragott Alabástrom Sfinx előtt. (Memphis; 4,5x8 méter)

Megnéztük a híres *Alabástrom Mecsetet*, majd azt a barlang-szerű bűvőhelyet, ahol állítólag *Mária*, *József* és az Úr Jézus tartózkodtak.

A *Kairói bazár* zárta a napot, ahol - nagy zűrzavarban, a nagy szegénység és ugyancsak nagy gazdagság furcsa keverékében - mindenki mindent árult. Még az este, sok élménnyel és emléktárggyal megnehezedett csomaggal vissza indultunk a télbe, New Yorkba, Chicagóba, Detroitba, Torontóba - ki honnan jött.

A repülőtéren, majd a repülőben is többször eszünkbe jutott a János 1,11-12: "Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadták be őt. Valakik pedig befogadták őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek."

Demeter András

Somogyi Gáborné:

AZ ÚRNAK JÓSAGÁT ÉNEKLEM (4)

Megérkezés Kanadába

Különösen izgalmas volt az utolsó éjjel a hajón. Messziről halvány fényeket láttunk megcsillanni. Ott az már a part, Kanada partja, reggelre ott leszünk. Már senki sem tudott aludni, mindenki nyugtalan volt, figyeltünk az éjszakába. Megyünk egy új világ felé, nemsoká ott leszünk.

Szürkült, reggel lett, a hajó megállt. Itt vagyunk egy ismeretlen nagy ország szélén. Kiszállás. A hatalmas óceán mögöttünk maradt. Búcsút intettünk a szép nagy hajónak, és megindultunk a vasútállomás felé, immár két jól megpakott bőrönddel, holott csak egy szál ruhában indultam el. A gondosság, az élelmesség és a minket felkaroló szerető szívek jóvoltából *"nevetve néztem a holnap felé..."*

Robogott a vonat Halifaxtól Torontóig. Hallásból tudtam, hogy Torontóban van magyar baptista gyülekezet. Boldogság töltötte el szívemet, milyen jó lesz ismét testvérek között lenni. Nagyon hiányzott már a közösségi élet.

- A vonat megállt. Torontóban vagyunk. Rohantam a vezetőséghez, hangszülöztam, hogy én itt szeretnék kiszállni, letelepedni, mert itt sok ismerősöm van. Nem lehet, jött a rideg válasz, ha nincs rokona, akkor nem lehet!

A vonat megindult velünk újból a nagy ismeretlenség felé. Mikor tudok már megnyugodni? Milyen sok izgalom vesz körül! Vajon találok-e lelki testvéreket, magyarokat egy másik városban? Gondolkodtam és eszembe jutott egy kis falimondat: *"Uram, segíts, hogy elfogadjam békében azt, amit nem tudok megváltoztatni. Adj bátorságot, hogy változtassak azon, amin tudok és bölcsességet, hogy tudjam a kettő között a különbséget."*

A vonat ablakból újból havas fenyők pompája díszlett felém. Rájuk csodálkoztam, milyen szépek, fenségesek. *"Uram, a nagy világ dicsérei szent nevedet, hálaéneket zeng minden tenéked"* - én is. Köszönöm látó szemeimet, érző szívemet, magasztallak szüntelen, teljesen reád bízom magam, fogd meg a kezemet, teljesen egyedül vagyok most a nagy világon, vezess, irányíts engem!

"Dávid megerősítette magát az Úrban..." Ezt tettem én is. Segíts Uram, hogy szilárdan megállhassak az új környezetben, új emberek között. Ne ingathasson meg semmi, hadd lehessen olyan szilárd, mint ezek a nagy fenyőfák itt az úton, zöldelljek, viruljak, mint a víz mellé ültetett fa. Az Úr hallotta kiáltásomat és cselekedett.

Winnipegben, ahol kiszállítottak minket, már várt egy kedves német baptista lelkipásztor, aki gondoskodott szállásunkról és segített munkát találni. Vasárnap gyülekezetében kedvesen fogadtak, többen vendégül hívtak. Kezdték magamat otthon érezni ebben a nagy városban. Milyen csodás a testvéri szeretet. Legyünk akármilyen nemzethez tartozók, mi testvérek vagyunk az Úr Jézus által. *"Nincs Krisztusban kelet, nyugat és nincsen észak, dél..."* Rájöttem később, hogy nem is vagyok egyedül ebben a nagy idegen városban. Mikor a német baptista gyülekezetben üdvözöltek és felállítottak, velem együtt egy idősebb házaspár is felállt, - akkor tudtam meg, hogy mi egy vonaton utaztunk és minket ide irányítottak. Üdvözöltük egymást és azontúl mindig együtt jártunk. *"A jóbarát testvérül születik a nyomorúság idejére."* Összetartottunk. Együtt jártunk a német és az angol baptista gyülekezetekbe. Ha nem is tudtuk a nyelvet, de az énekek ismerősök voltak, és mi énekeltünk halkan, magyarul.

Az Úr gondot visel... Nemsokára felfedeztünk egy kedves kis református magyar gyülekezetet is, ahol nagyon otthon éreztük magunkat. Ez egy hívő református gyülekezet volt és MAGYAR! Itt minden szót értettünk és élveztük a testvéri közösséget, - hétköznapi estén is, mert a református lelkész megnyitotta otthonát a magyar menekültek részére, ahol boldogan időztünk együtt. Minden alkalomra szép apró pogácsát sütöttem, aminek mindenki örült, hazai íz volt. *"Fű, fa, virág megújul, mikor reá haramat hull, így üdít fel engemet a testvéri szeretet."* Milyen jó volt elbeszélgetni, érezni az együvé tartozást, a sorsközösséget. Kis magyar sziget volt ez a népek tengerében. Ez a lelkész gyakorolta ezt az ígét: *"A vendégszeretetről el ne feledkezzetek..."*

Teltek, múltak a hetek, hónapok és a lelkünk mélyén felfakadt a vágy, gyérünk vissza Torontóba, az a mi helyünk, mert ott van egy magyar baptista gyülekezet! Elhatároztuk, hogy visszamegyünk, elindultunk és a nagy hosszú vonat egyszer csak megállt Torontóban.

Másik nagy város, ismeretlen új hely. Hamarosan megtaláltuk helyünket. Milyen jó volt belépni az imaházba, kedves mosolyok, ölelő karok fogadtak. Magyar baptista imaház! Ilyen csak egy van egész Kanadában. Nagyon kiváltságosoknak éreztük magunkat, hogy megtaláltuk végre és most már ide tarthatunk. Köszönöm Uram, hogy

helyünkre kerülhattunk! Itt maradunk, mostmár nem vándorolunk tovább.

"Örvendtem, mikor mondták nekem, menjünk fel az Úrnak szent házába..." Minden vasárnap reggel megszólalt lelkemben a kis örömharang. Ez a hely az én Atyám háza, *"ahol nagy sereg énekel, zenél, örül, vigad. Oly drága, igaz, tiszta ez az öröm, mely sehol nincs másutt, csak belül e körön. Ő jár ma is nálunk, a gyertyatartók közt. Áldott örömet hoz, békét hint lelkünkbe, meggyújtja szívünket, betölti meleggel kicsiny életünket."*

Megismerkedtünk a testvérekkel. Sokat beszéltek nehézségeikről, küzdelmeikről. Tudtuk, hogy ránk is ez vár, mert nem olyan fényes az élet itt sem, mint ahogy egyesek a távolból elképzelik. Nincs kolbászból a kerítés, a háztetők sem mézeskalácsból készültek, kemény munka vár ránk, nem könnyű új életet kezdeni itt sem.

Évek során sok küzdelmen mentünk át, de minden nehézséget beragyogott a gyülekezet fénye, a vasárnapok hangulata, az az öröm, hogy van hová tartoznunk. Van ahol testvérekkel együtt örvenkedhetünk az Úrban. *"Testvér a testvérről öröme talál, erős a szeretet, akár a halál."* *"Áldom az Urat mindenkor, dicsérete mindig ajkamon van!"*

"Az Úrnak jószágát éneklem, amíg vagyok."

Az erdélyi fiatalok életéből

A Romániai Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség (RoMaBISz) 4. Választó Kongresszusát tartotta Nagyváradon március 27-29. között. Száz ifjúsági vezető és küldött jött el szerte az országból. A kezdő nap -péntek délután- közösség-építő alkalom volt: az áhítat után Mike Bélának, a nagy szövetség elnökének igei üzenetét hallgattuk meg. Szombat délelőtt kiértékeltek az elmúlt két év ifjúsági munkáját, délután került sor a választásokra.

A fiatalok bizalmat szavaztak az eddigi vezetőknek: Budai Lajos elnök és Chiciudean János titkár 2000-ig állnak az Ifjúsági Szövetség élén.

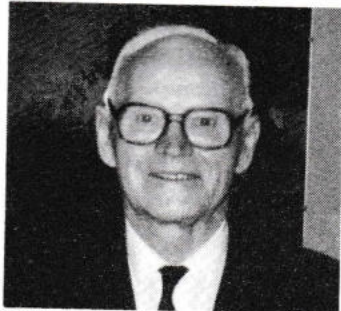
Kettőjük munkáját továbbra is segíti Szilágyi László gazdasági titkár - az ifjúsági lap főszerkesztője. A Szövetség bizottságának tagjai még: Szűcs Sándor lp. és Futó Szilárd missziómunkás. A választások után, szombat este ifjúsági evangélikáció következett, vasárnap délelőtt a fiatalok együtt szolgáltak a nagyvárad 1. sz. Gyülekezetben. A találkozó mottóját az Ézsaiás 43:19. vers képezte: *"Ímé, újat cselekszem."*

(Sz. L., Mustármag)

SZABÓ ISTVÁN

1903 - 1998

Szabó István elsőszülött gyermeke Szabó Istvánnak és Máriának. Kiskőrösön született 1903. január 27-én. Egyetlen öccse, Szabó Pál, a második világháborúban meghalt. Húga, Mónus Helen, Kanadában lakik férjével.

1914-ben a 11 éves Pista meg lett bízva a családi szőlőbirtok gondozásával, amíg édesapja a harctéren szolgált. Abba kellett hagynia a hatodik osztályt. Ezt az áldozatot édesapja sohasem felejtette el.

Ahogy sok fiatalnál történik, az ifjú Pista kezdte gondolni, hogy a világ nem is lehet olyan rossz. Már nem érdekelte a gyülekezet és a keresztyén élet. Majd ő megy a saját útján - gondolta. De buzgó, hívő Szabó nagymamája imában közbenjárt tékozló unokájáért és meghallgatta az Úr a kérését. Amikor 18 éves lett, hirtelen megváltozott. Elismerete, hogy bűnös. Belátta, hogy a kárhozat felé halad, ha nem fogadja el az Úr Jézus csodálatos kegyelmét. Megtért és szívvel-lélekkel követni kezdte Megváltóját. Az imaházi zenekarban a tárogatón művészien játszott.

1926-ban a Szabó család kivándorolt Kanadába (kivéve Palit, aki betegsége miatt nem jöhetett). Saskatchewanban telepedtek le. Majd sok nehézség után 1929-ben Torontóba költöztek. Ott megismerkedtek a Nagy Gyula családdal és Polgár Eszterrel, akit ez a család hozatott ki Gödöllőről. A Nagy és a Szabó család, valamint Polgár Eszter részvételével Nagy Gyula fűszerüzletében istentiszteleteket kezdtek tartani. Később a Beverly Streeti angol baptista imaházban folytatták ezeket az alkalmakat. Lassan növekedett a létszám. Az első prédikátoruk Balla György volt.

(A torontói baptista misszió megindulásában jelentős szerepe volt az 1928-ban Torontóban járt két magyarországi vezetőnek, Csopják Attilának és Udvarnoki Andrásnak, akik Nagy testvérüket a missziómunka megkezdésére biztatták.)

Szabó István észrevette, hogy Polgár Esztiike nagyon komoly és derék leány és igyekezett a kezét megnyerni.

Megszerették egymást és tudták, hogy az Úr hozta őket össze. Egyetlen gyermekük született, Ella (Marosi Béláné). A depresszió miatt munkát nehéz volt találni, de az Úr kirendelt neki állást egy festék gyárban. Itt kilenc év után ólom-mérgezést kapott. Ezután hentes üzletet kezdett, de sajnos tizennyolc hónap után tönkre ment a vállalkozás. Szabó testvér nagyon elkeseredett. Úgy érezte, hogy elhagyta az Úr. Felesége bölcs, szerető szavakkal, türelmes magatartással és humorral meggyőzte férjét, hogy az Úr nem hagyta el őket és valami jót tud még ebből is alkotni. Úgy is volt.

Megismerkedtek egy angol külmisz-sziós társasággal, akik mint Müller György, csupán hit által éltek, fizetés nélkül. A Szabó házaspár látta, hogy az Úr kirendelte a misszionáriusok szükségleteit. Megtapasztalták, hogy aki bíz az Úr Jézusban, az soha sem csalódik.

Közben a kis gyülekezet imaházat vásárolt a Róbert Streeten. Többen kezdtek járni az imaházba. Szabó testvér a zenekarban szolgált, évekig diakónus volt. Feleségével együtt vasárnapi iskolát tanítottak és az énekarban is részt vettek. Mivel nem nagyon volt magyar keresztyén irodalom, saját maguk írtak leckéket és verseket.

Szabó testvér régi vágya teljesült, amikor 1947-ben Burlington, Ontarióban farnot vettek a Mónus családdal együtt. Húsz évig laktak ott. Az Úr minden nehézségen átgátolta őket. Örömet leltek abban, hogy sok magyar és angol testvért tudtak vendégül látni.

1956. után újra fellendült a magyar misszió munka. Szabó testvér különösen értékelte Cserepka testvér szolgálatát. Megtelt újra az imaház.

1967-ben Waterdown községbe költöztek és egy komoly hívő angol testvér-gyülekezetbe jártak. Hosszú betegség után felesége meghalt. Idővel Szabó testvérnek több gondozásra lett szüksége. Elfogadta az Úrtól, hogy nursing home-ba költözik. Nem változott a modora; mindig dicsőítette az Urat, teljesen Órá bízta életét és mindig gyönyörködött az Úr vezetésében. Az ápolónők szívesen hallgatták, amikor a Bibliából idézett. Többször mondta gyermekeinek: az Úr nagyon jó hozzám; különösen idős koromban. December elején látták gyermekei utoljára eszméletnél. Mikor a leánya énekelt az ágyánál, azt mondta csendesén: praise the Lord, hallelujah! Elbúcsúztak és nemsokára jött a telefon, hogy meghalt.

Gyászolja leánya Marosi Béláné, veje, hat unokája, három dédunokája, húga, sógora és az óhazai rokonság.

Marosi Béláné

VASÁRNAPI ISKOLA

Június 7.

VÁLASZKERESÉS

Prédikátor 1:1-3; 2:1,2,10-15; 4:1-3; 12:1,13,14

A Biblia egyik legnehezebb könyvének olvasásához kezdünk ezen a héten. Nem is csoda: Minden idők legbölcsebb embere, Salamon király a szerzője ennek a csodálatos gyűjteménynek, vagy legalább is a nagy részének. A prédikátor-író egyetlen kérdésre keresi a választ: mi az értelme a földi életnek? Minden területet végigvizsgál, hiszen lehetőségei korlátlanok voltak, olyan gazdag volt, hogy mindent elérhetett, amit csak akart. Kipróbálta a földi lét minden örömét, a szerelemtől a munka, az alkotás örömeig, és még a lehető legnagyobb emberi tudást is mérlegre tette, mint az élet lehetséges értelmét.

A könyv első részében olvashatjuk a fájdalmas leltárt, amikor a bölcs prédikátor részletesen sorra veszi a lehetséges okokat, amik értelmet adhatnak az életnek. Az eredmény iszonyatos és lesújtó: jobb lett volna meg sem születni, mert csak a föld alatt, a sírban nem fáj semmi.

Aztán felbukkan itt is az evangélium, a jó hír: Igen is van értelme az életnek. Féld az Istent, tartsd meg parancsolatait, mert ez az embernek legfőbb dolga! Ezt az istenfélelmet pedig jobb minél előbb, fiatalon elkezdni, nem azért, mert nem tudjuk, hogy mikor jönnek el a "nemszeretem - napok," vagy azért, hogy ne legyen késő, hanem azért, mert akkor már az egész földi életünket is a Mindenható Isten oltalma alatt élhetjük le. S ez az egyetlen célja, értelme az életnek: megismerni Istent, szeretni és tisztelni őt, - hogy aztán a szerető Isten elvezessen minket az örök életre.

Aranymondás: Prédikátor 12:15

Június 14.

JÓB NEHÉZ KÉRDÉSEI

Jób 1:1-12; 2:1-8, 3:1-4,20-26

A Szentírás egyik legrégebbi könyvét kezdjük most olvasni. Lehetséges, hogy még Mózes előtt keletkezett, mert Jób mint családfő, áldozatot mutat be családjáért a könyv tanulsága szerint. Eszményi család lehetett ez, hiszen hét fia volt, és három lánya, s mind a két szám a teljességet jelenti a Bibliában. Gazdag volt, és emellett szent életet élt, ami elég ritkán kapcsolódik így össze. S aztán jön a tragédiák sorozata, kezdve a vagyon elvesztésével, és befejezve a teljes romlással, a hét meg három gyermek halálával, a test romlásával. És felmerül a kérdés: mi volt a bűnöm? Miért büntet csapásokkal, betegséggel és halállal Istent?

Ez a kulcskérdése az egész könyvnek: valóban büntetés-e minden betegség, és a csapások mögött feltétlenül az összetört ember bűnét kell-e keresnünk?

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

POSTMASTER:

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195

Emellett bepillantást nyerhetünk Isten csodálatos királyi udvarába, ahol szellemi lények, angyalok vizsgálnak meg minden kérdést a Mindenható jelenlétében.

Ne féljete! - mondja a könyv biztatóan: Isten előtt sokszorosan mérlegelnek minden döntést, minden nehézséget és csapást, amit ráenged az Úr az ember életére. Milyen nagyszerű tudat az számunkra, hogy nem véletlenek, matematikai valószínűségek törvényei, vagy sötét, sátáni erők határozzák meg a történeteket, hogy így sötét bizonytalanságban tartsanak bennünket. Ellenkezőleg: Isten irgalmas és bölcs mérlegelése irányítja a világot, de benne a mi személyes sorsunkat is.

Aranymondás: Jób 1: 21

Június 21.

**JÓB BARÁTAI ROSSZ
VÁLASZOKAT ADNAK**

Jób 2:11; 4:1,6,7; 8:1-6; 13:1-4

Minél nagyobb egy ember tudása és tekintélye, annál nagyobb a felelőssége is. Jób barátai nagyon bölcs és tekintélyes emberek voltak. Gondoljunk csak bele: mikor meglátogatták Jóbot, és látták, hogy mekkora az ő fájdalma és betegsége, akkor napokig tudtak szó nélkül mellette ülni a porban, hogy kifejezzék teljes részvételüket, megértésüket. Aztán a fejtegetések is rendkívül meggyőzőek, tanulságosak, - láthatjuk belőlük, hogy félelmetes tudású emberek voltak ezek hárman: Elifáz, Bildád és Czófár. Aztán mégis azt olvassuk a könyv végén, hogy felgerjedt az Isten haragja ezek ellen a férfiak ellen, mert nem szóltak igazán Isten felől úgy, mint ahogy azt Jób tette. Pedig nagyon dicsérték Istent, megmutatták Isten hatalmát a természetben, rámutattak az Úr csodálatos igazságosságára, s ha elolvassuk ezeket a bölcs mondasokat, azt mondjuk: ezeknek az embereknek minden szava igaz.

Akkor mégis, miért voltak rosszak ezek a válaszok? Azért, mert mindenképpen azt akarták beleszólalni Jóba, hogy bűnük büntetése a betegség. És ezzel egy óriási hamis tanítás - sorozat indult volna el. Azt hihették volna az emberek, hogy nincs olyan baj, betegség, csapás, nehéz helyzet, ami csupán próba, ami a hívót még nagyobb hitre neveli. Ezer évek múlva is felteszik a tanítványok a kérdést a vak fiú láttán: ki vétkezett, ez-é, vagy ennek szülei? És Jézus ugyanazt mondja, amire Jób könyve nevel: van bűn nélküli szenvedés is, ami Isten dicsőségét szol-

gálja. Vigyázzunk tehát nagyon: Lehet a tanításunk, véleményünk részleteiben teljesen igaz, igeverseken alapuló, bibliai példákkal teletűzdelve. Ha a cél, és a végkövetkeztetés hamis, akkor egész tanításunk hamis. A másik oldal is igaz: lehet a szenvedésünk, terhünk és próbánk olyan, hogy belül boldog a szív, csendes, békés a lélek, mert mindez Istent dicsőíti, bizonysgot tesz a bennünk lévő Krisztusról, hogy - Pál apostol szavait használva - kipótoljuk mi is, ami hiya van a Krisztus szenvedéseinek, és mások hitre jussanak.

Aranymondás: Jób 13:3

Június 28.

**JÓB VÁLASZA ISTEN
KÉRDÉSÉRE**

Jób 38:1-7; 42:1-6,10

Nagyon tanulságos dolgot vehetünk észre, ha megszámloljuk azokat az igeverseket, amelyekben a három barát szól, és megpróbálja meggyőzni Jóbot arról, hogy mennyire bűnös.

Nézzük meg, hogy a 3 - illetve Czófár esetében 2 - beszéd során hány versen keresztül érvel a három barát, és még össze is adhatjuk a versek számát. Az első beszédekben Elifáz, Bildád és Czófár 47, 21 és 19 versben, azaz 87 versben tud

érveket mondani. A második beszédben már 34, 20 és 28 versben, azaz összesen 82 versen keresztül érvelnek. A harmadik beszéd-sorozatban már csak Elifáz és Bildád beszél 29 illetve 5 versben, azaz összesen csak 34 versben.

Azt látjuk, hogy úgy egyénileg, mint "testületileg" kifogynak lassan az érvekből. Két oka is van ennek: az egyik az, hogy helytelen, amit mondanak, a másik az, hogy embert érvekkel igazán meggyőzni nem lehet. Fontosak az érvek, de mégis kevesek a győzelemhez.

S ekkor szólal meg maga Isten a forgoszélből, ami az egész Bibliában Isten hatalmának, erejének a szimbóluma. Isten kérdez és Jób felel. Nagyon furcsa első hallásra ez a felelet: Jób válasza a teljes alázat és a teljes hódolat. Elismeri, hogy milyen nagy az Úr, és milyen parányi ő.

És még valami nagyon fontos történik: Jób már nem látja tragikusnak a helyzetét. Igaz, halál, veszteség érte, még barátaiban is csalódott, de látja, hogy Isten és közte nem áll senki és semmi. Már imádkozni is tud barátaier, a hamis barátokért, akik rossz úton akarták megvigasztalni. Ez a teljes győzelem, - önmagam legyőzése. A haragom legyőzése, a kételyeim feladása. Amikor már azokért is tudok imádkozni, akik bántottak, akik nyomorúságomat szavak terhével is növelték. S végül teljes feloldással, szabadulással ér véget a tanulságos történet. Isten fiait és lányokat ad Jóbnak, és eredeti gazdagságánál nagyobb vagyont. Mert ha Isten áld és helyreállít, az a helyreállítás mindig sokoldalú, kiterjed a lélekre és sokszor a testre is. Jézussal együtt mindent nekünk fog adni Urunk.

Aranymondás: Jób 42: 1-2

László Imre

**Lapozgassuk a Bibliát
VELETEK VAGYOK**

A Máté 28:20-at tudjuk kívülről is. Még néhány a sok bátorító ige közül:

- * És ímé én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged valahova menéndesz, és visszahozalak e földre; mert el nem hagylak téged...
- * Ne félj, mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítelek, és igazságom jobbajával támogatlak.
- * Ne félj tőlök, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! mond az Úr. ... Viaskodni fognak ugyan elened, de nem győznek meg téged, mert én veled vagyok...
- * De most légy bátor, ... azt mondja az Úr! Légy bátor te is, ... és légy bátor e földnek minden népe, azt mondja az Úr, és cselekedjétek, mert én veletek vagyok...
- * Egy kevés ideig még veletek vagyok, majd ahhoz megyek, a ki elküldött engem.
- * ... én veled vagyok és senki sem támad rád, hogy néked árton; mert nekem sok népem van ebben a városban.
- * Mert jóllehet testben távol vagyok tőletek, mindazáltal lélekben veletek vagyok, örülvén és látván ti köztetek a jó rendet és Krisztusba vetett hiteknek erősségét.

A megfejtéseket július közepéig várja a szerkesztő.

**MEGFEJTÉSEK
FEBRUÁR - BÉKESSÉG**

1. Lk 21:19; 2. Ef 4:1; 3. 2Tim 4:2; 4. Jak 5:7; 5. Jel 3:10; 6. Péld 15:18; 7. Róma 2:4.

Jó megfejtést küldtek: Mezei Ilona (LA), P.E. (Toronto), Varga Rozália (Zilah - New York), Horváth Mária (NY), Holman Mátyás (Budapest)